

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

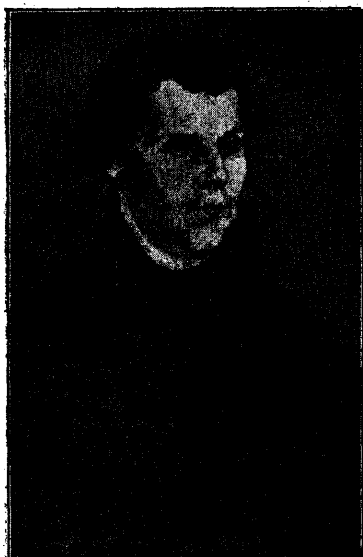
◁ ◁ ◁ ◁ ◁ ◁ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▷ ▷ ▷ ▷ ▷ ▷ ▷

33. AARG.

30. OKTOBER 1917.

Nr. 18.

LUTHERS HUSTRU

Martin Luther.

Det var Paaskelørdag, d. 4. April 1523.

I Nonneklostret *Nimbschen* i Kurfyrstendømmet Sachsen gjorde man sig rede til at fejre Paaskenatten med en Vaagegudstjeneste i Kirken. Da kom i Skumringen en Vogn kørende ind i Klostergaarden og Kusken var Klosters Købmand og Leverandør, *Leonhard Koppe*. Han bad om Tilladelse til at hente nogle tomme Silde-tønder, der var hans Ejendom. Tilladelsen blev givet, uden at nogen ofrede Køretøjet nogen syn-

derlig Opmærksomhed. Men medens Koppe læssede Tønderne paa Vognen, saa en Flok Klostersøstre, 9 i Tallet, deres Snit til, skjult af Mørket, at snige sig ud af den aabne Port og hen til en Skov i Nærheden. Her havde samme Koppe efter Aftale henlagt en Pakke med Rejsetøj, som Nonnerne skyndte sig at trække over Ordensdragten. Straks efter kom Koppe kørende hen til Stedet, hvor de holdt sig skjult, fik dem med op i Vognen og satte Kursen ad *Wittenberg* til. Her modtog selve den højlærde Dr. *Martinus Luther* „de stakkels Smaafolk“, som han medlidende benævnte dem, og sørgede for deres Anbringelse hos ansete evangeliske Familier, saasom Maleren *Lucas Kranach*, Borgmesteren *Philipp Reichenbach* o. fl.

Blandt disse Nonner var den Kvinde, som senere blev Luthers Hustru, *Katharina von Bora*, født den 29. Jan. 1498 af fattige, adelige Forældre, som hun tidlig mistede, og derefter af sin Slægt overgivet til Klosterets Varetægt, hvor hun i 1415 havde aflagt Klosterløftet, efter eget Sigende dog mod sin Vilje, men en Kvinde i hendes forladte Stilling blev ikke spurgt. Tonen i Nonneklosteret *Nimbschen* var meget streng, og alene Troen paa, at Klosterlivet var den rette

Katharina von Bora.

Vej til Sjælens Frelse, kunde gøre Ensformigheden udholdelig for de unge Kvinder. Klostermuren kunde dog ikke i Længden stænge den nye Luftning ude, den fandt Vej ogsaa til Nonnernes Celler med Luthers Skrifter, som indsmugledes af Evangeliets Tilhængere udenfor. Blandt disse var den ovenomtalt Raadsherre og Købmand, Koppe, som jo gennem sine Leverancer havde en direkte Forbindelse med Klosterets Beboere.

Det var imidlertid en meget velig Beslutning af en Nonne at